

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Aqven. Archiepiscopo, & Suffraganeis ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

formam mandati nostri moneas diligentius & inducas; & si super hoc (quod non credimus) fuerint contumaces, in personas eorum excommunicationis & in terram interdicti sententias non differas promulgare; facturus eas usque ad satisfactionem congruam inviolabiliter observari. Super eo autem quod de Rege Navarra dictum est, inquiras diligentius veritatem; & si sic inveneris, ut superius est expressum, latam in eum & terram ejus sententiam per totam Hispaniam publicari facias, nec eam, nisi sufficienti satisfactione recepta, relaxes. Quod si forsitan in eum vel regnum ejus dicta non fuit sententia promulgata, nihilominus tamen, si cum Sarracenis contra Christianos & præcipue contra dictum Regem Castellæ, sicut dicitur, conjuravit, anathematis eum severitate percellas, & terram ejus usque ad dignam satisfactionem subjicias interdicto. Volumus etiam nihilominus & mandamus ut si dicti Castellæ & Legionen. Reges ad mandatum nostrum & commonitionem tuam dictum contractum illicitum retractarint, eos, ut aliter inter se & cum Rege Portugalie honestè conveniant, & ceteros Reges, ut inter se pacis studeant fœdera reformare, (super quo te præcipue volumus esse sollicitum) per excommunicationis & interdicti sententiam, appellatione remota, cogere non omittas. Sciturus nos universis Archiepiscopis & Episcopis Hispaniarum dedisse firmiter in mandatis ut quicquid super prædictis, quicquid etiam contra Sarracenos duxeris statuendum, recipiant humiliter & observent. Nos enim sententiam quam propter hoc in contumaces duxeris proferendam, ratam habebimus, & faciemus auctore Domino inviolabiliter observari. Verum quoniam sæpè dictus Cardin. in dictum Legionen. Regem & Astoricen. Salamantin. Legionen. & Zamoren. Episcopos excommunicationis sententiam promulgavit, & terram ipsius Regis suppositum interdicto; volumus nihilominus & mandamus ut tam à dicto Rege quam Episcopis ipsis standi mandatis apostolicis sufficienti cautione recepta, latam in eos excommunicationis & interdicti regni Legionen. sententiam, appellatione postposita, nostra fretus auctoritate relaxes, si cognoveris quod super illicita copula nostris velit obedire mandatis,

Quamvis enim dictos Episcopos punire graviter de rigore possemus, de mansuetudine tamen eos duximus tolerandos. Venerabilem autem fratrem nostrum Zamoren. Episcopum volumus pro absoluto haberi, utpote cui apud sedem apost. constituto munus fecimus absolutionis impendi. Datum Romæ apud S. Petrum XVI. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno primo.

Vide supra epist. 58.

FRATRI RAINERIO.

Per alias literas tibi mandasse meminimus ut ab illustri Rege Legion. sufficienti cautione recepta quod apostol. mandatis obediat, si cognoveris quod super incestuosa copula nostro debeat parere mandato, munus ei absolutionis impendas, & interdictum promulgatum in terram ipsius apost. fretus auctoritate relaxes. Nos autem id ad majorem cautelam discretioni tuæ duximus committendum, ut tam in absolutione ipsius, quam in relaxatione interdicti, sicut videris expedire procedas. Datum Romæ apud S. Petrum XI. Kalend. Maij, pont. nostri anno primo.

Epist. 93. De eodem fratre argumento.

AQVEN. ARCHIEPISCOPO,
& Suffraganeis ejus.

Cum unus Dominus IESUS CHRISTUS unam sibi sponsam, Ecclesiam videlicet ex gentibus congregatam, elegerit, non habentem maculam, neque rugam, quæ ipsi tanquam capiti suo in unitate fidei deserviret, miramur plurimum atque dolemus quod quidam tunicam inconsutilem scindere molientes, diversas sibi Ecclesias, immo potius Sathanæ synagogas, confingunt, doctrinam evangelicam, apostolicam, & propheticam depravantes, & ad defensionem sui erroris in suæ salutis perniciem pervertentes: qui iniquitatem suam justitiæ specie palliantes, ut salutentur in foro, & vocentur ab hominibus Rabbi, & soli recta sapere ac justè vivere videantur, magisterium Ecclesiæ Romanæ refugiunt, & novis ad inventionibus auditorum corda seducunt, trahentes post se simplices & indoctos, ut cæci cæcis ducatur præbentes, tam duces quam ducti, immo seductores potius & seducti, in perditionis foveam dilabantur. Ipsi etenim, ut occultius viri suæ iniquitatis transfundat in plures, fel draconum in aureo calice Babylonis

Epist. 94. Ut contra hæreticos Commissarius apostolicus auxilio sit.

propinant, iustitiæ vultum præterdunt, & studentes simulatis operibus caritatis, eos amplius circumveniunt quos ad religionis propositum viderint ardentius aspirare; illum sui erroris imitantes magistrum, qui sub umbra dormit in secreto calami & locis humentibus, qui fluvium absorbet, & non miratur, habet enim fiduciam quod Iordanis in fluat in os ejus. Hi sunt sanè caupones qui secundum Prophetam aquam vino commiscunt, qui tetenderunt arcum, & paraverunt sagittas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde, destruere molientes quæ Spiritus sanctus in scriptura perfecit. Quos Apostolus ad Timotheum prophetico spiritu describens, *Novissimis, inquit, temporibus discedent quidam à fide, attendentes spiritibus erroris, & doctrinis demoniorum, in hypocrisis loquentium mendacium, & cauteriatam habentium conscientiam; habentes quidem speciem pietatis, virtutem autem ejus abnegantes. & hos devota. & infra: Erit tempus cum sanam doctrinam non suscinebunt, sed ad sua desideria coarceabunt sibi magistros prurientes auribus. & à veritate quidem auertent, ad fabulas autem convertentur.* Inter quos in provincia vestra quosdam, qui Valdenses, Catari, & Paterini dicuntur, & alios quoslibet quibuscunque nominibus appellatos, in tantum jam accepimus pullulasse, ut innumeros populos sui erroris laqueis irretierint, & fermento corruerint falsitatis. Cum igitur ad capiendas hujusmodi vulpes parvulas, quæ demoluntur vineam Domini Sabaoth, species quidem habentes diversas, sed caudas ad invicem colligatas, quia de vanitate conveniunt in id ipsum, ut virga Moysi maleficorum phantasmata devoret, dilectum filium fratrem Rainerium, virum probatæ vitæ & conversationis honestæ, potentem divino munere in opere & sermone, ac cum eo dilectum filium fratrem Guidonem, virum Deum timentem, & studentem operibus caritatis, ad partes ipsas duxerimus destinandos; fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus, & districtè præcipimus, quatenus eos benigno recipientes & tractantes affectu, taliter eis contra hæreticos assistatis, ut per ipsos ab errore viæ suæ revertentur ad Dominum; & si qui fortè converti non poterunt, ne pars sincera trahatur, de vestris finibus excludantur, ut

terra vestra hujusmodi ministris sathanæ penitus effugatis, verbum prædicationis vestræ gratanter recipiat, & ferat fructum temporibus suis. Ad hæc, sub eadem vobis districtione præcipimus ut omnia quæ idem frater Rainerius contra hæreticos, fautores, & defensores eorum duxerit statuenda, recipiatis humiliter, & inviolabiliter observetis. Nos enim tam ea quæ statuerit contra eos, quam sententiam quam in contumaces tulerit, faciemus auctore Domino inviolabiliter observari. Ad hæc, nobilibus viris Principibus, Comitibus, & universis Baronibus & Magnatibus in vestra provincia constitutis præcipiendo mandamus, & in remissionem injungimus peccatorum, ut ipsos benignè recipientes pariter & devotè, eis contra hæreticos tam viriliter & potenter assistant, ut ad vindictam malefactorum, laudem verò bonorum, potestatem sibi traditam probentur laudabiliter, exercere, & si qui hæreticorum ab errore suo commoniti noluerint respicere, postquam per prædictum fratrem Rainerium fuerint excommunicationis sententia innodati, eorum bona confiscent, & de terra sua proferbant. & si post interdictum ejus in terra ipsorum præsumperint commorari, gravius animadvertant in eos, sicut decet Principes Christianos, ut arca fœderis præcedente cum tubis, ac Iosue sequente cum populis, utrisque pariter conclamantibus, muri corruant Iericho, fiatque perpetuum anathema; ita quod si quis de illo vel regulam auream furari præsumperit, cum Achan filio Carmi lapidibus obruatur. Dedimus autem dicto fratri R. liberam facultatem ut eos ad id per excommunicationis sententiam & interdictum terræ appellatione remota compellat. nec volumus ipsos agrè ferre aliquatenus vel molestè si eos ad id exequendum tam districtè compelli præcipimus, cum ad nil amplius intendamus uti severitatis judicio, quam ad extirpandos hæreticos, qui non nobis substantiam temporalem sed spiritualem vitam surripere moliantur. Nam qui fidem adimit, vitam furatur. Iustus enim ex fide vivit. Scribimus etiam universo populo vestræ provinciæ, ut cum ab eisdem fratribus R. & G. fuerint requisiti, sicut ipsi mandaverint, contra hæreticos accingantur; illis qui pro conservatione fidei Christianæ in tanto dis-

crimine, quod Ecclesiæ imminet, ipsis astiterint fideliter & devotè, illam peccatorum suorum indulgentiam concedentes, quam beati Petri vel Iacobi limina visitantibus indulgemus. Dedimus etiam eidem fratri R. firmiter in mandatis ut omnes qui hæreticis, postquam ab eo excommunicati fuerint, receptaculum præstare & in mercimoniis vel cohabitatione participare præsumpserint, vel eos in sua perversitate fovere, excommunicationis sententiam solenniter non differat promulgare, & pari eos cum hæreticis pæne subjacere decernat. Nos autem auctore Domino sententiam ipsam usque ad satisfactionem congruam servari sine refectione qualibet faciemus. Datum Romæ apud sanctum Petrum XI. Kalend. Maij, Pont. nostri anno I.

In eundem modum Narbonen. Archiepiscopo & Suffraganeis ejus. Scriptum etiam super hoc Auxitano Archiepiscopo & Suffraganeis ejus. Viennen. & Suffraganeis. Arelaten. & Suffraganeis. Ebredunen. & Suffraganeis ejus. Terraconen. & Suffraganeis ejus. Lugdunen. & Suffraganeis ejus. & omnibus Principibus, Baronibus, Comitibus, & universis populis in ipsorum diocesum provinciis constitutis.

*VNIVERSIS ARCHIEPISCOPIS
& Episcopis, & aliis Ecclesiarum,
Prelatis.*

*Epist. 95.
Vt religiosos
nec ipsi pertur-
bent, nec pertur-
bantes ferant.
Vide infra
epist. 97. & lib.
12 epist. 104.*

His præcipuè Prælati Ecclesiarum favorem suum debent efficaciter exhibere qui spiritu Dei ducuntur, & vacant assiduè operibus caritatis, ne si forsan eorum non fulciantur auxilio, vel in religione tepescant, vel affectum eorum effectus debitus non sequatur. Sane, sicut multorum veridica relatione didicimus, Hospitale S. Spiritus, quod apud Montem Pessulanum dilecti filij fratris Guidonis sollicitudo fundavit, inter cetera novæ plantationis Hospitalia & religione fulget & majoris hospitalitatem caritatis exercet; sicut hi qui eorum eleemosynas sunt experti, plenius didicere. Ibi enim reficiuntur famelici, pauperes vestiuntur, necessaria ministrantur infirmis, & magis indigentibus major consolatio exhibetur, ita ut magister & fratres ipsius domus non tam receptores dici debeant quàm ministri indigentium, & illi soli egeant inter

pauperes, qui pauperibus necessaria caritative ministrant. Cum igitur dictis fratribus de benignitate sedis apost. duxerimus indulgendum ut in locis quæ ipsis à fidelibus offerentur, de consensu vestro eis sine præjudicio vicinarum Ecclesiarum cæmeteria ad opus fratrum & familiae suæ tantum & oratoria fabricent, universitatem vestram rogamus, moneamus, & exhortamur in Domino, ac per apost. vobis scripta mandamus, quatenus si qui fidelium in parochiis vestris domos aliquas vel possessiones eis obtulerint devotionis obtentu, eos non impediat quò minus sine præjudicio vicinarum Ecclesiarum & vestro in eis Ecclesias erigant, & ad opus fratrum & familiae suæ tantum cæmeteria construant, immo potius construendi utraque ipsis licentiam concedatis, cum constructa fuerint dedicationem Ecclesiis & cæmeteriis benedictionem sine difficultate qualibet collaturi, & in oratoriis ipsis ad præsentationem eorum sine vestro & vicinarum Ecclesiarum præjudicio sacerdotes idoneos instituere nullatenus differatis, qui correctioni vestræ subjaceant, & per vos amoveantur, si ratione suorum excessuum fuerint amovendi. Mandamus præterea vobis, ut cum ab eis fueritis requisiti, singuli vestrum de malefactoribus eorum in sua provincia constitutis eis exhiberi faciant justitiæ complementum, malefactores ipsos ad hoc per censuram ecclesiasticam, monitione præmissa, si necesse fuerit, compellentes. Datum Romæ apud S. Petrum X. Kalend. Maij, Pont. nostri anno I.

*ARCHIEPISCOPO TRANEN.
Juvenat. & Bitontino Episcopis.*

Sicut ex literis tuis, frater Archiepiscopus, & venerabilis fratris nostri Hydruntini Archiepiscopi, necnon & conquestione lachrymabili dilectorum filiorum Abbatis & fratrum S. Mariæ de Ponte Brundusij nuper accepimus, Nicolaus Diaconus, Gaufrid. & Vnfredus Catepani fratres ejus, Rogerius filius Gaufridi, Rogerius Pirunteus Iudex, & Isaac, & filij ejus, Conversan. Nicolaus Veteranus, Vrsus, Iacobus, Salvadeu, Andreas Presbyteri, Iaconus Riccardi sanctorum, Iaconus, Rogerius de Hydrunto, cum suis complicitibus tam Clericis quàm laicis, eos à monasterio suo

*Epist. 96.
Vt ablata Ec-
clesiæ bona res-
titui curent.*